

Список літератури

1. Геллерштейн С.Г. Предвосхищающие реакции в деятельности летчика / С. Г. Геллерштейн // Авиационная и космическая медицина. – М., 1963.
2. Завалова, Н.Д. Методологические вопросы анализа познавательных процессов оператора в критических ситуациях / Н. Д. Завалова, В. В. Лапа, В. А. Пономаренко // Вопросы кибернетики. Проблемы измерения психических характеристик человека в познавательных процессах. – М.: Наука, 1980.
3. Корчемный. П.А. Психологические аспекты повышения эффективности деятельности летных экипажей по обучению курсантов: дис.... канд. психол. наук / П. А. Корчемный. – М., 1979.

*Науковий керівник: Ільїна Т.В.,
ст. викладач*

УДК 159.9:371.13-053.4 (043.2)

Губицька А.О.

Національний авіаційний університет, Київ

ОСОБЛИВОСТІ РОБОТИ ПСИХОЛОГА З ДІТЬМИ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ

З точки зору вікової психології коли дитина починає відвідувати дитячий садок, то починається період психофізіологічного напруження, це стосується усіх сформованих систем поведінки, мислення, режиму життя, зміна умов соціального розвитку особистості дитини. Саме адаптація допомагає дитині пристосуватись до нового, звикнути до дітей, які знаходяться пору, яким так само важко звикнути до нових умов. Характер дитини залежить від психофізіологічних і особистісних особливостей, від сім'ї, від перебування в дошкільному закладі.

На наш погляд, процес адаптації у кожної дитини своєрідний і залежить від багатьох чинників. Саме в цей період потрібно приділити увагу забезпеченню психологічного комфорту, мати індивідуальний підхід до дитини.

На даний час ми проаналізували роботи багатьох психологів та науковців які займаються цими питання, та розділяємо їх думку, що особливостями роботи психолога з дітьми дошкільного віку є: створення психологічних умов для повноцінного розвитку кожної дитини в межах її вікових та індивідуальних особливостей; надання допомоги дітям, які мають труднощі у психічному, інтелектуальному та емоційно-вольовому розвитку; просвітницька діяльність.

Можна сказати, що роботу практичного психолога в дитячій дошкільній установі можна поділити на:

- 1) роботу психолога з педагогічним колективом;
- 2) роботу з батьками, діти яких відвідують дошкільний заклад.

На наш погляд, у першу чергу потрібно провести з батьками консультативну роботу (батьки, які вперше приводять свою дитину до дошкільного закладу, мають усвідомити психічне навантаження, яке доведеться пережити дитині; допомога у налагодженні постійних добрих взаєминах з вихователями; підвищення психологічної компетентності з певних питань, стосовно розвитку дитини та її адаптації); також батькам дуже важливо розуміти, що вони повинні брати участь у батьківських зборах (цікавитися успіхами та негараздами своєї дитини).

Отже, провівши наше дослідження, можемо зробити висновок, що допомога психолога дошкільного закладу в адаптації дітей цього закладу є надзвичайно важливою, оскільки він сприяє формуванню сприятливого психологічного настрою між дітьми у групах та допомагає дитині визначитися та психологічно підтримує.

*Науковий керівник: Кокарева А.М.,
канд. пед. наук, доцент*

УДК 159.9.019.4 (043.2)

Дайлідоніс А.А.

Національний авіаційний університет, Київ

ПСИХОЛОГІЧНІ НАСЛІДКИ ЗГВАЛТУВАННЯ

Усе, що відноситься до інтимної сфери людини, має для неї виняткове значення та слугує джерелом глибинних переживань. Ця сфера життя вимагає обережного і тактовного ставлення. У ній, як ні в якій іншій, переплітаються впливи соціальних, біологічних факторів, і духовних переконань особистості.

Згвалтування – вид сексуального насильства, яке, як правило, має на увазі статевий акт одної або декількох осіб з іншою людиною без згоди останнього. Згвалтування є одним зі статевих злочинів, точне визначення якого по-різному сформульоване в законодавствах різних держав.

Хоча насправді жертвою сексуального насильства може стати людина будь-якого віку та статі, найбільш розповсюдженим варіантом вважається ситуація, коли у ролі гвалтівника виступає особа чоловічої статі, а у ролі жертви – жіночої. Тут ми розглянемо саме такий варіант.

Ситуація сексуального насильства і передуючі їй відносини гвалтівника і жертви здійснюють значний вплив на наслідки згвалтування, тяжкість реакції постраждалої і на ставлення до неї оточуючих.

Дослідники даної проблеми виділяють два основних типи згвалтування: "жорстоке" – якщо напад раптово було скоєно незнайомцем, і "побутове", "згвалтування знайомими", якщо злочину передувало тривале спілкування гвалтівника з потерпілою [1]. У жертв "жорстокого" згвалтування переважає звинувачення власної поведінки і зниження ситуативних аспектів самооцінки. Порухається розуміння меж, які необхідні при спілкуванні з чоловіками: жертви можуть ставати або нерозбірливі в зв'язках, або, навпаки, уникати всіляких контактів з протилежною статтю. Обидві крайності ведуть до нових розчарувань, що підсилює почуття безпорадності і залежності від інших [2].

Потерпіла "побутового", наприклад, подружнього, згвалтування майже завжди і надалі залишається в несприятливій ситуації і після травми, що змінює стресову реакцію, роблячи її менш гострою, але тривалішою. У таких жертв сильніше виражено самозвинувачення, і пошук причин того, що сталося, ведеться всередині себе.

Часто жертва може вважати, що не здатна відрізнити чоловіка, якому можна довіряти, від гвалтівника, а "грайливу" чи навіть просто привітну поведінку – від реальної загрози насильства.